

ga in peklenko zlobnega zločinca. Pisavo je skušal atentator ponarediti, ker je bila njegova pisava oblastem že znana. Oblast je razpisala na izsleditev krivca 50.000 pengö. Na podlagi pisave na zgoraj omenjenem listku v kovčeku sklepajo, da bi naj bil atentator 26 letni elektrotehnik in mehanik Martin Leipnik, rodом iz Budimpešte. Že z 19. letom je zapustil Madžarsko in odšel v Pariz, kjer je v letih 1924-25 obiskoval tamošnje šole za komunistične agitatorje. Leta 1926 je bival na Dunaju in sodeloval pri komunističnem glasilu »Rote Fahne«. Leta 1927 se je zopet vrnil v Budimpešto in ustanovil tamkaj mlado komunistično skupino, kateri je načeloval do spomladi leta 1928. Skupno s približno 100 člani te mladinske organizacije je bil aretiran in je presedel 8 mesecev v zaporu. Decembra 1928 se mu je posrečilo pobegniti iz zaporov in zbežati v inozemstvo. Od tedaj je bival na Češkoslovaškem in deloma tudi v Nemčiji. Po napadu se je posrečil Leipniku pobeg na Čehoslovaško, kjer ga sedaj zasledujejo. V celem je bilo aretiranih radi napada 50 sumljivih oseb, od katerih je 13 inozemcev. Nobenemu od zaprtih niso mogli dokazati, da je bil v kaki zvezi z atentatom. Smrtno žrtve zločina so bile prepeljane v Budimpešto in svečano pokopane v skupnem grobu 17. septembra. Nadalnja preiskava je še ugotovila, da je imel osumljeni Martin Leipnik pomagače, ki jih iščejo med njegovimi prijatelji. Policija je našla sledove, da je neki znani komunist iz Torbogyja, ki ga nekaj časa ni bilo v domovini, prišel tik pred napadom zopet v Torbogy. Kot odgovor na zasledovanje napačalca na ekspr. vlak so izropali komunisti na sredini Budimpešte v noči od 16. na 17. septembra največje trgovino orožja. Vlomilci so le odnesli orožje, denar so pustili. Radi te drznosti je javnost upravičeno vznemirjena, ker se boji novih atentatov.

*

V Španiji se položaj Cerkve dnevno izboljšuje. Vlada je uvidela potrebo, da se mora s Cerkvijo kolikor mogoče sprijazniti. Do tega prepričanja jo je dovedlo ne lastno življenje, ki je po večini svobodomiseln, framasonsko in socialistično, torej Cerkvi neprijazno. Prevladal je v vladnih krogih predarek, da ima država večjo škodo, ako je v borbi s Cerkvijo, večjo korist pa, ako živi s Cerkvijo v miru. Od preganjanja Cerkve bi imeli največji profit komunisti in najzagrizenejši socialisti, s katerimi ima vlada že dovolj težke borbe. Poleg tega so se začeli katoličani krepko organizirati v obrambo svojih pravic. Uvideli so, da nimajo od vlade ničesar pričakovati, marveč si morajo vsako pravico izvojevati. Tako je drugod po svetu, zlasti je tako sedaj v Španiji. Organizacije katoličanov dnevno napredujejo ne samo na

severu, marveč tudi v drugih pokrajinah države. Tega se je vlada preplašila in zato je postala napram Cerkvi obzirnejša.

Kulturni boj v Litvi se nadaljuje. Pričakovalo se je, da bo novemu papeževemu nunciju dr. Faiduttiju uspelo zavezati boj liberalne vlade proti Cerkvi. Dejstva pa kažejo, da žalibog ni tako. Vlada na drugih poljih troši denar na široko in globoko, napram Cerkvi pa hoče izvajati načelo največje štedljivosti. Sedaj namerava ukiniti na bogoslovni fakulteti vseučilišča stolice za tiste predmete, ki se poučujejo na filozofski fakulteti. Cerkev pa temu nasprotuje, pozivajoč se na konkordat, ki je uredil vprašanje teološke fakultete, katero se torej brez pristanka Cerkve ne more drugače urediti. Liberalnim nacionalistom, ki so sedaj na vladi, je jako neljubo, da se je prejšnji diktator Voldemaras pridružil krščanskim demokratom v njihovi borbi za svobodo in pravice Cerkve.

Najstarejše slike v naši državi so našli v samostanu v Studenici v južni Srbiji. Tamkaj je letos profesor obrtne šole v Zagrebu Milenko Durič preiskoval starodavno cerkev sv. Nikolaja. Čisto slučajno je pod padajočim ometom opazil košček neke freske (slike na presno) in ko je z veliko pazljivostjo naprej luščil preperelo malto, je odkril dobro ohranjeno sliko, ki predstavlja Jezusov vhod v Jeruzalem. Ko je Durič nadaljeval svoje delo, je razkril še večjo sliko, predstavljačo svete žene ob Jezusovem grobu, in sliko, ki predstavlja sv. Janeza. Slike so iz 12. stoletja.

Ruše. Naš romarski shod, ki se je vršil preteklo nedeljo dne 13. t. m., je dokazal, da je še slovensko ljudstvo verno. Saj so kljub slabemu vremenu (v soboto je skoraj celi dan lilo) prihajale množice od blizu in daleč častiti Mater božjo. In tako potolažene so se po dobro opravljeni spovedi vračale na svoje domove, se jim je bralo z vedrih obrazov. Ganljivo pa je bilo zlasti slovo romarskih procesij od nebeške Matere. Skoraj se niso mogle ločiti od nje. Ali nebeška Kraljica je to videla in gotovo jim bo poplačala toliko ljubezen s svojo priprošnje pri Bogu. — Žeparji pa nikdar ne počivajo in tako so tudi pri nas marsikoga olajšali za denarnico in denar. Človek mora biti ob takih prilikah pač previden in pazljiv. — Kako se sliši in vse kaže bomo imeli 18. oktobra tega leta otvoritev in blagoslovitev nove šole. Blagoslovil nam jo bo presvetli pomožni škof Lavantinski dr. Ivan Jožef Tomažič. Zanimiva pa bo na novi šoli spominska plošča desete obletnice vladanja Nj. Vel. kralja Aleksandra I. Sola sama bo namreč najlepši spomenik te obletnice. — Že mislijo nekateri, da naša stolpna ura ne bo nikdar več pravilno kazala in bila, kajti že 10 dni, oziroma še več potem, ko smo dobili nove zvonove, počiva. Toda ti nekateri naj bodo potolaženi; te dni se bo ure ločil izvedenec in upamo, da se bo kmalu oglasila iz stolpa. Če pa komu dela to čakanje preglavice, naj pljune v roke in seže v žep, pa bo ura morda res prej v redu. Sicer pa vse lepo po vrsti ...

Mala Nedelja. Naša Marijanska tridnevniča od 6.—8. septembra tega leta se je pod vod-

stvom mnogočastitega g. p. Ladislava iz Ptuj prav dobro obnesla. Vsi stanovi, možje, mladenci, žene in dekleta so slišali kaj lepe nauke za svoje življenje po volji božji in vzgledu Marijinem. Nepozabna ostane ljudem rimska procesija po Cerkevniku na predvečer Marijinega Rojstva. V obilnem številu so se častilci Marijini vrstili pri spovednicah in obhajilni mizi. Sklepna služba božja in Marijansko zborovanje pa se je vrnilo pred cerkvijo na lepo okinčanem cerkvenem prostoru. Škoda, da je deževno jutro odvrnilo več udeležencev. Splošna želja se glasi: še večkrat kaj takega!

*

Svetovni rekord glede smole.

Amerikanec Billy Love je slavil te dni v Chikagi jubilej stote nezgode pri popolni duševni svežosti. Glede telesnega zdravja ne more biti popolnoma zadovoljen, ker si je zlomil četrto rebro že 32 krat in so tudi drugi udji precej načeti.

Billy Love je v čišlih, saj ga spremlja skozi celo življenje sreča, kateri pravi drugi — smola. Love si je najbrž nalomil in polomil vse kosti, je ostal kljub temu pri življenju, kar je pravi čudež, ako pomislimo, kaj vse je pretrpel. Lovejev življenjepis kaže, kakor bi bile razne nesreče zanj nalašč prirojene.

V sedmih vlakih, ki so iztirili, je sedel Love in je bil vsikdar le bolj neznan ranjen. In enkrat, ko je zahtevala železniška nesreča 80 mrtvih in 200 ranjenih, je sedel Billy na postaji pred nesrečnim mestom, a je zamudil vlak, ker je nekaj preveč počasi pil.

V Sant Luisu je ušel iz cirkusa orjaški slon in kedo drugi je drvel tedaj proti kolodvoru kakor ravno Billy Love. Križal se je s slonom na voglu ulice, žival mu je stopila na nogo, a od asfaltnih del, delavci so pobegnili pred slonom, so ležali po tleh goreči kosi premoga. Slon se je opeknel na žrjavici in je odmaknil nogo z Billyeve, predno mu jo je zmečkal popolnoma.

Smolar Love je bil seve proti nezgodam zavarovan pri dveh družbah, ki sta mu izplačevali že skozi leta malodane brez prestopanja rente za bolečine in zdravnike. Sedaj ga noče sprejeti nobena zavarovalnica, a Billy je kljub temu dobre volje v nadi, da se mu ne bo nič več pripetilo.

Leta 1912 si je že bil kupil karto za parnik »Titanic«, pa se je odpeljal en dan pozneje z drugo ladjo, zamudil je bil odhod »Titanica«. Med potjo je zvedel, da je ušel le z zamudo gotovi smrti. Šestnajstkrat je bil udeležen pri avtomobilskih nezgodah, vsikdar so poročali časopisi: Voz je razbit, potniki mrtvi. Le eden je ostal vsikdar pri življenju: Billy.

Ko je padel pred 20 leti brzovlak na potu preko zrušenega mosta v reko, kedo je sedel v vlaku? Samoposebi umevno, da Billy. V trenutku nesreče je bil zaprt v stranišču in ga je vrglo nepoškodovanega skozi vrata na prosto. Nikdo in niti on sam si ni znal raz-

zložiti, kako je ostal pri tej priliki brez poškodb.

Love je pravi umetnik v nesreči, katerega je spremljalo tudi pri največji smoli še vsikdar dovolj sreče. Nekateri so celo sumili, da je zavarovalni goljuf, a tozadevna preiskava je dognala, da da si je izbral vsikdar tako nevarne slučaje nesreč, da bi bil moral obležati mrtev.

Jubilej stotega ponesrečenja je obhajal slovesno. Njegova slika je objavljena v vseh večjih časopisih, ki že komaj čakajo, kedaj bo doletela jubilaranta 101. nezgoda.

Čeravno je star 60 let, noče vstopiti pri njem kot šofer nikdo in mora sam krmariti svoj voz. Število njegovih avtomobilskih nezgod je že davno pobilo vsak ameriški rekord.

*

Promččen je iz Maribora v Prevalje gospod dosedanji vrli sreski načelnik za Maribor desni breg dr. Hacin v Prevalje. Njegove posle je že prevzel v Mariboru g. Milan Makar, dosedanji sreski podnačelnik za Maribor levi breg.

Smrt mladega g. župnika. V mariborski bolnici je preminul 15. septembra zvečer po daljši in mučni boleznii g. župnik Vladimir Cepuder. Blagopokojni se je rodil 11. marca 1883 v Litiji na Kranjskem. V mašnika je bil posvečen v Mariboru 25. julija 1907. Med vojno je bil vojni kurat in dalje časa v ruskem ujetništvu. Kot jetnik je bival v jetniškem taboru pod gorovjem Himalaja v osrednji Aziji, kjer si je nakopal bolezen, ki ga je pahnila v mnogo prerani grob. Po vrnitvi iz jetništva je bil župnik na Planini. Ostani mu ohranjen časten in hvaležen spomin ter pokoj njegovi blagi duši.

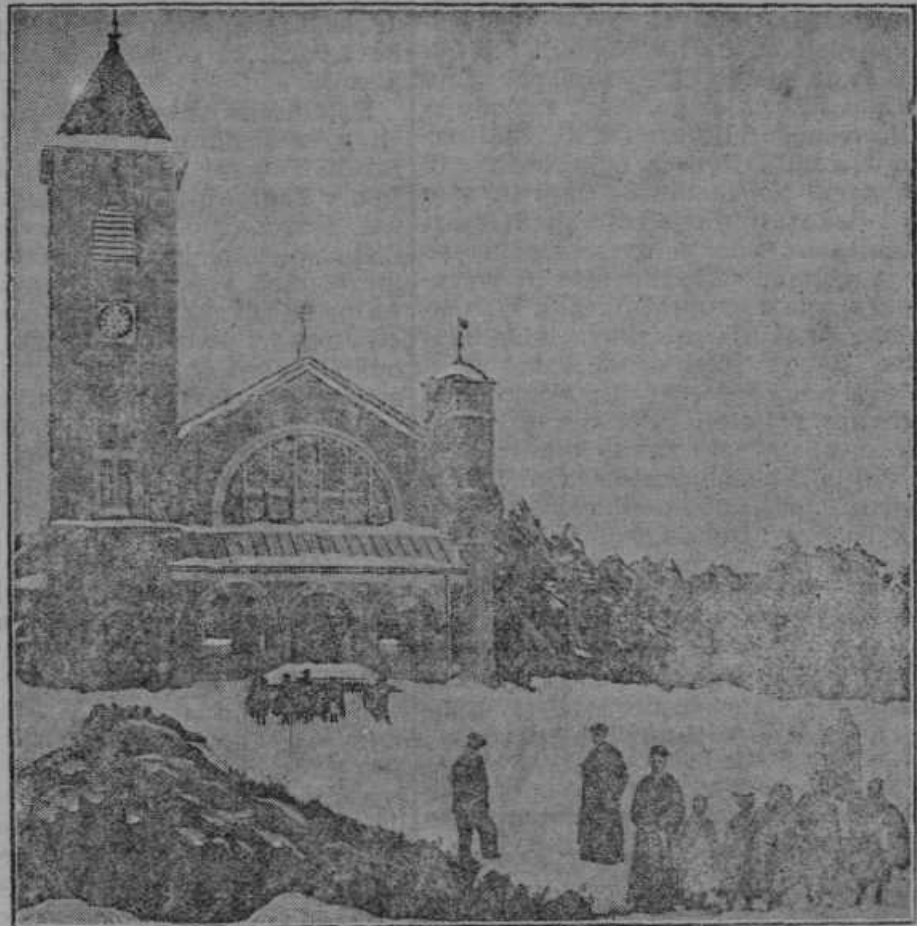
Število volilcev in volišč v Mariboru. Število mariborskih volilcev znaša 9224, torej za 1200 več nego leta 1927. Vseh volišč bo 11, državnih uradnikov je 2400.

Jelovški morilec osumlja še druge. Jelovški petkratni morilec Rudolf Mohorko je izpovedal preiskovalnemu sodniku, da mu je prodal posestnik Šumandl iz Limbuža pri Mariboru samokres, s katerim je ustrelil posestnika Fingušta pri Framu. Šumandl bi naj bil po Mohorkovi izpovedi morilcu zapal, da je napravil tedaj Fingušt dobro kupčijo in ima denar. Nadalje trdi Mohorko, da sta imela s Šumandlom načrt za umor nekega učitelja, katerega pa nista izvršila. Na podlagi Mohorkovih ovadb je bil Šumandl ponovno prepeljan v mariborski preiskovalni zapor.

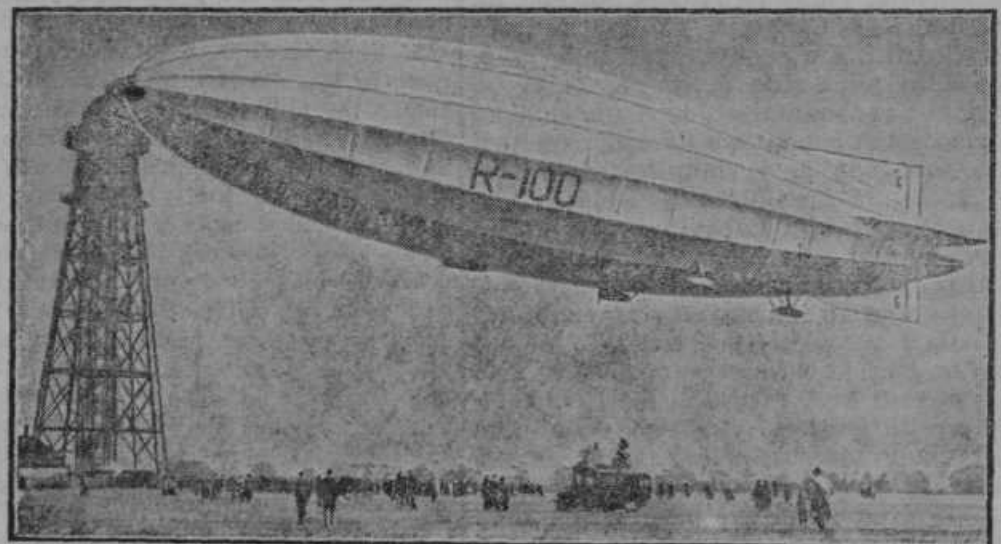
Padla z glavo na cirkularko. 29 letna Liza Sinkovič v Studencih pri Mariboru je padla pri pobiranju drv in priletela z glavo na vrtečo se cirkularno žago, s katero so rezali drva. Žaga je nepopisno grozno poškodovala revo po obrazu in jej prerezala na tilniku glavo do možgan. Rešilni oddelek

Voditelj Indije Ghandi na ustanovnem kongresu v Londonu. Ghandi je na sliki z naočniki in v beli halji.

Nekaj izrednega za Afriko. Misijonsko postajo Mariannhill v južni Afriki je z okolico vred pred tedni pokrila debela snežna odeja.

Angleži ponujajo na prodaj zrokoplo v »R 100« za 30 milijonov Din.